

vilde nogen Ulempe, men at Ulemperne der- ved skulde være af den Betydning, at der kan tales om, at man skulde gøre Hundreder af Familier brødløse, vægrer jeg mig ved at tro, og det forekommer mig, at det, som det ærede Medlem, har fremsført for denne An- skuelse, ikke paa nogen Maade kan overbevise. Inden jeg standser, skal jeg gøre en Bemær- ning med Hensyn til den ærede Ordførers Anmodning om, at jeg ved de Forhandlinger, som skulle optages med Sverige om Kon- ventionen, vilde søge at naa til en Vædring i Bestemmelsen om den Grænse, inden for hvilken Fællesfiskeriet paa den svenske Syd- og Østkyst skal kunne finde Sted, saaledes at Grænsen sættes i Stedet for fra Falssterbo til Simbrishamn til fra Falssterbo til Kal- mar. Jeg skal gerne bestræbe mig for at opnaa ogsaa denne Vædring. Til disse Be- mærkninger skal jeg indskrænte mig.

Trolle: Jeg udtalte ved denne Sags første Behandling i forrige Samling mine begrundede Tvivl om at kunne tiltræde Konven- tionen, som den da forelaa, og jeg fremhævede den Gang, paa hvilke Punkter det maatte anbefales at søge Konventionen ændret, for at den kunde vinde Tilslutning. Den ærede Ordfører har jo allerede fremhævet, paa hvilke Punkter det efter Forhandlinger med den højtærede Minister er lykkedes at opnaa Overensstemmelse, nemlig med Hensyn til Fællesfiskeriet under Bornholm, der bliver indskrænket til de 4 Maanedre, med Hensyn til Hummerfredningen, der bliver opgivet, og med Hensyn til Tungemaalet, der bliver sat en Tomme ned. Jeg skal altsaa ikke komme nærmere ind paa dette, men dog anføre, at jeg mellem mine Tvivl ved Sagens første Behandling ogsaa omtalte de drakoniske Fredningsbestemmelser, der navnlig vilde komme til at ramme de aabne Baade, hvilket det ærede Medlem for Hjørring Amt's 2den Valgkreds (Chr. Jensen) udførlig har gjort Rede for. Han nævnte, at det var mig, der oprindeligt havde opstillet dette Vædrings- forslag under Nr. 10, og det vedfænder jeg mig. Det er oprindeligt affattet af mig, og det havde været mit Haab, at den højtærede Minister ogsaa paa dette Punkt kunde have opnaaet en Overenskomst med Sverige, idet jeg mente, at det, man vilde ramme, var det store Fiskeri, der foregaar med Dæts-

fartøjer, med mekaniske Indhalingsmidler, Snorevaadsfiskeriet. Det er imidlertid efter den højtærede Ministers Mening umuligt at opnaa en Overenskomst med Sverige paa dette Punkt, og efter min Mening bør man da ikke derfor lade Konventionen strande. Jeg skal begrunde det nærmere. Det ærede Medlem for Hjørring Amt's 2den Valgkreds vil jo vide, at der i den nu vedtagne Lov er gjort en Indrømmelse fra den højtærede Ministers Side med Hensyn til Fortolkning- gen af, hvorledes man skal betragte Fland- bringelse af Fisk fra disse aabne Baade. Forbudet mod Flandbringelse af Fisk er ikke saaledes at forstaa, at det skal være forment disse aabne Baade, der paa Grund af Vejrforholdene ikke kunne sortere deres Fangst i aaben Sø, at komme i Havn eller sætte Baaden op paa Stranden for at sortere der, og hvis der saa er død nogle Fisk under Vejs, er det de vedkommende tilladt at bringe dem i Land og spise dem. Jeg kan derfor ikke indse, at der kan indvendes noget væsentligt mod at tiltræde Konventionen af den Grund. Jeg indrømmer, at naar Søb- fiskerne komme en Mil uden for Søterri- torierne, ere de pligtige til at holde de samme Maal som Dætsfartøjerne. Men de fiske jo paa samme Plads som Rutterfar- tøjerne, og de maa derfor kunne fange Fisk af samme Størrelse. Jeg tror, at man vil komme til at binde Garnene saaledes, at Fiskene holde Maal, og der vil kun blive et forvindende Antal Undermaalsfisk. Det vil derfor ikke saa stor Betydning, som det ærede Medlem tror. Det væsentlige for mig har været, at det er meningsløst at frede Rødspætten i Kattegattet, naar der ikke kan opnaas fælles Bestemmelser med Sverige. Naar det derfor er nødvendigt at indgaa paa Konventionen, mener jeg, at de smaa Hensyn maa vige for de store, og derfor har jeg set mig nødsaget til at for- lade dette Vædringsforslag, skønt jeg har stor Sympati for det. Det er muligt, at man i Tidens Løb, naar man har gjort Erfaringer, kan komme til en Revision, og jeg tror, at ogsaa Svenskerne, naar de se, hvilke Banfæligheder der kan opstaa, ville være tilbøjelige til at gaa til en saadan Revision.

Hvad Spørgsmaalet om Sæsv Rendes Betydning som fælles Færvand angaar, skal